Rs. 15

మరోజన్మ

ప్రత్యేక సంచిక

అఖిల

అఖిల భారత పత్రిక

జనవరి 2010

4.4.2009 — 4.4.2010

శ్రీఅరవిందులు పాండిచ్చేరి చేరుకుని నూరు వసంతాలు నిండిన సంవత్సరము.

19.9.2009 — 19.9.2010

శ్రీఅరవింద సొసైటీ స్వర్ణోత్సవ సంవత్సరం.

విషయసూచిక

నూతన జన్మ

<u>గమనిక</u>

అక్టోబరు 2009 సంచిక కవరు పేజీపై ముద్రించిన పుష్పమునకు ఆధ్యాత్మిక ప్రాచుర్యము:

"Imagination", – not "Descent of Light"

సవరణను గమనించగలరు

ఆశీస్సు

అసతో మా సద్గమయ
తమసో మా జ్యోతిర్గమయ
మృత్యోర్మామృతం గమయ
ఓం శాంతిః శాంతిః శాంతిః

(బృహదారాణ్యక ఉపనిషత్తు)

అసత్యము నుంచి సత్యస్థితికి
చీకటి నుంచి వెలుగు లోనికి
మృత్యువు నుంచి అమృతత్వానికి — నడిపించు
ఓం శాంతిః శాంతిః శాంతిః

(బృహదారణ్యక ఉపనిషత్తు)

తథాస్తు

శ్రీఅరవిందులు

అమ్మ మనకు ఇచ్చే నూతన జన్మ

సాధారణ సత్యాలను, సుస్పష్టంగా కనిపించే తేడాలను తెలుసుకోలేని అశక్తత నీవు రాసిన లేఖవల్ల నాకు స్పష్టమవుతున్నది. 'X' అనే వ్యక్తికి భౌతికజన్మ నిచ్చిన స్త్రీ ఆమె జీవితకాలంలో అతనికి తల్లి. సందేహం లేదు. కాని ఇక్కడ ఉన్న శ్రీమాతకు, 'X' కు మధ్యనగల సంబంధం చైత్య, ఆధ్యాత్మిక మాతృత్వ బాంధవ్యం. అదే బంధం ఆమెను తల్లిగా ఆమోదించినవారికి ఆమెకు మధ్య వర్ధిల్లుతున్నది. ఒక శిశువుకు జన్మనిచ్చిన మామూలు స్త్రీకి గల సంబంధంకన్న మహోన్నతమైనది అది. మానవ మాతృత్వం ఇచ్చేదంతా ఇస్తుంది. ఆమె (శ్రీమాత) అయితే అది మరింత ఉన్నతశ్రేణిలో వుంటుంది. అందులో ఇంకా యెంతో అనంతమైనది ఉంది. శ్రీమాతతో బంధం మరింత మహనీయమైనది. మరింత పరిపూర్ణమైనది. అందు చేత భౌతికబంధాన్ని తీసుకొని, దాని స్థానంలో బాహ్య, ఆంతరంగిక జీవితశ్రేణులలో ఆ బంధం స్థిరపరుస్తుంది. లోకజ్ఞానం, అరమరికలులేకుండా సూటీగా పోయే మనసు ఉన్నవాళ్లు గందరగోళపడ నవసరం లేదు. భౌతికబంధానికి చెందిన వాస్తవం మరింత గొప్పదైన చైత్య, ఆధ్యాత్మిక సత్యానికి ఎంతమాత్రమూ అడ్డు నిలవలేదు. అది వాస్తవం కాకుండా చేయలేదు. ఈమె తనకు నిజమైన తల్లి అని 'X' అన్నప్పుడు, అతను, నిజమే చెపుతున్నాడు. ఆంతరంగిక జీవితంలో ఆమె అతనికి కొత్త జన్మను ప్రసాదించింది. ఒక దివ్యతర జీవనవికాసం కోసం అతనిని నవ్యరూపంగా ఆమె మలుస్తోంది.

మూలం: శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: యజ్ఞన్న

ఆధ్యాత్మిక నూతన జన్మ

నూతన జన్మగా పిలవబడేది యెప్పుడంటే ఆధ్యాత్మిక జీవనం, ఆధ్యాత్మిక చైతన్యం మనిషిలో పుట్టినప్పుడు. వైయక్తికంగా ఆత్మ ద్వారా వ్యక్తిలో యేదో దివ్యస్పందన ప్రవేశమే అది. అప్పటి నించి అదే ఆ వ్యక్తి వునికిపై ఆధిపత్యాన్ని సాధించి జీవితాన్ని శాసించగలుగుతుంది. కాని అతిమానస ప్రపంచంలో ఆ దివ్యశక్తే సమస్త విశ్వానికి అధిపతి. తన సమస్త అభివ్యక్తులు, సమస్త భావవ్యక్తీకరణలు ఏ ప్రేరణ లేకుండానే చైతన్యవంతంగా సహజంగా మారిపోతాయి.

వ్యక్తి వునికిలో అంతా దీనికి విరుద్ధంగా వుంటుంది. ఒకడు యెంతకాలం దివ్యశక్తి గురించి కేవలం మాట్లాడుతాడో అంతకాలం యేదో చదివినదే చెప్పగలుగుతాడు. దాని వునికి గురించి అస్పష్టంగానే తప్ప నిర్దుష్టంగా ఆ చైతన్యం యొక్క వాస్తవరూపం తెలిసినవాడు కాదు. అంటే దానర్థం అతడు ఆధ్యాత్మికంగా నూతన జన్మ నెత్తినవాడు కాదు. వ్యక్తి ఆధ్యాత్మికంగా జన్మించినట్టయితే అది పదార్థ ప్రపంచంకంటె స్పష్టంగా జీవం తొణికిసలాడుతూ వాస్తవికంగా, వివరంగా వుంటుంది. ఇది జీవుల మధ్య అవసరమయిన తేడాలను సృష్టిస్తుంది. అది నవనవోన్మేషమయిన వాస్తవము. సత్యము, యదార్థము అయిన వునికి. వ్యక్తి హాయిగా వూపిరి పీల్చుకోగలిగిన వాతావరణము. అప్పుడే మనిషికి తెలుస్తుంది తాను అవతలి వైపుకు చేరినట్టు. కాని యెంతకాలం అస్పష్టంగా, గందరగోళంగా వుంటుందో అంతకాలం దాని గురించి వింటావు. దాని వునికీ నీకు తెలుస్తుంద. కాని అది స్పష్టమైన వాస్తవం మాత్రం కాదు. సరే! దీనర్థం కూడా యింకా ఆధ్యాత్మికంగా నూతన జన్మ నెత్తలేదనే. ఎంతకాలం — ఇది నేను చూడగలను. తాకగలను. ఈ బాధ అనుభవిస్తున్నాను. ఆకలితో దహించుకుపోతున్నాను. ఈ నిద్ర నాకు చాలా భారంగా వుంది. ఇది యదార్థం. ఇది స్పష్టం. (శ్రీమాత నవ్వుతారు) యివన్నీ అనుకుంటున్నావంటే, నువ్వింకా అవతలి తీరం చేరలేదని. ఆధ్యాత్మికంగా జన్మించలేదని అర్థం.

(నిశ్శబ్దం)

నిజానికి చాలామంది కిటికీలు, ద్వారాలు అన్నిటి తలుపులూ మూసుకుని ఖైదీల్లాగా వుంటూ వుక్కిరిబిక్కిరవుతూ వుంటారు. ఇది యెంతో సహజం. ఆ తలుపు తెరచే

తాళంచెవి వాళ్ల దగ్గరే వుంటుంది. కాని అది వాళ్ళు వుపయోగించరు. వాళ్ళ దగ్గరే ఆ తాళంచెవి వున్నట్టు వాళ్ళకు తెలియదు. కాని చాలా రోజుల తరువాత అది వాళ్ళు తెలుసుకుంటారు. లేదా తెలియజేయబడతారు. అప్పుడు హడావిడిగా అది వుపయోగించాలనుకుంటారు. కాని అక్కడ కూడా వాళ్ళకి సంశయం యేమిటంటే యీ తాళంచెవి సాయంతో తాము ఆ తలుపులు తెరవగలమా? అని. అయినా "మహా అయితే యేమవుతుంది? మంచి జరిగితే జరగవచ్చు" అనుకుంటారు. అంటే యింకా వాళ్ళకి కొంత భయం వుండనే వుంది. ఈ కిటికీలు, ద్వారాలు తెరిస్తే యేమవుతుంది? వెలుగులో, గాలిలో స్వేచ్ఛగా వుండడానికి భయపడతారు. 'మేము' అనుకుంటూ అలా వుండిపోడానికే యిష్టపడతారు. వాళ్ళ స్వభావం అలా వుండటానికి యిష్టపడి దాన్నే అంటిపెట్టుకుని వుంటుంది. అలాంటి వాళ్ళకి యిప్పటికీ వున్న నమ్మక మేమిటంటే వాళ్లకి ఉన్న పరిమితుల్లేకుండా ఒక్క క్షణమైన వుండలేమని.

అందుకే ఆ ప్రయాణం అంత సుదీర్ఘ మైనది; ప్రయాసతో కూడినది. కాబట్టి, వ్యక్తి తాను తన కేవల భౌతకి అస్తిత్వానికి స్వస్తి పలికేందుకు, నిజంగా, అంగీకరించనవాడే కనుక అయితే, అపుడు అతనికి ప్రతీదీ యెంత సులువుగా, వేగవంతంగా, ప్రకాశవంతంగా, ఆనందమయంగా ఉంటుందో! అయితే ఇది అందరూ అర్థం చేసుకొనే ఆనందం, సౌలభ్యం లాంటిది కాదు. నిజానికి పోరాటాన్ని ఆనందించని వాళ్లు బహుకొద్దిమంది ఉంటారు. చీకటి లేకపోవటాన్ని అంగీకరించేవాళ్లు బహు కొద్దిమంది. వెలుగు, చీకటికి విరుద్ధమనే తప్ప మరోలా భావించేవాళ్లు బహు కొద్ది మంది. "నీడ లేకుండా బొమ్మ ఉండదు. పోరాటం లేకుండా విజయము వుండదు. బాధ లేకుండా ఆనందం లేదు." — వాళ్లీ ఆలోచనా విధానం ఈ విధంగా ఆలోచించినంత వరకు, వ్యక్తి ఇంకా ఆత్మజీవనుడుగా జన్మించవలసిన వాడుగానే ఉంటాడు.

మూలం: శ్రీమాత

అనువాదం: నడిమింటి విజయలక్ష్మి

సుదూరమైన లేక ఉన్నతంగా ఉద్ధరింపబడే పారవశ్యం కలిగిస్తూ ఒంటరిగా అజ్ఞేయంగా నిలిచే జీవితమేకాక, మన యోగానికి కార్యరంగం జీవితం (సర్వమూ). మన బాహ్య, సంకుచిత అసంపూర్ణ, మానవ జీవన విధానానికి సంబంధించిన ఆలోచన, దృష్టి, ఉద్వేగం, మరియు అస్తిత్వములు — లోతైన ఒక సువిశాల ఆధ్యాత్మికచేతన లోనికి పరిణామం — బాహ్యాంతర సత్వాల సమీకృత అస్తిత్వం — సాధారణ మానవజీవనం దివ్యజీవనంగా పరిణామం — ఇదీ యోగానికి ప్రధానమైన ప్రయోజనం.

సాధారణ మానవుని జీవనవిధానం అసంబద్ధంగా ఉంటుంది. ఈ జీవనం కొంత స్థిరమైన కొంత అస్థిరమైన మూలకాల సమాహారం. దీనికి సంబంధించినవే అపరిపూర్ణంగా శాసించే ఆలోచనలు, అవగాహనలు, సంవేదనలు, ఉద్రేకాలు, కామనలు, ఆనందాలు, పునరావృతమయే యాంత్రికచర్యలు. ఇవన్నీ కొంతమేరకే గమనశీలంగాను, స్వయంప్రకాశితంగాను ఉంటాయి. కాని వీటన్నిటికీ కేంద్రం బాహ్య అహం. ఈ క్రియాకలాపాల చలితచాలనాల మొత్తం అభివృద్ధి ఆంతరికంగా ఈ జీవనంలోనే పనిచేస్తూ కొంతమేరకు దృశ్యమానవుతుంది. మరికొంత బీజరూపంలో రాబోయే జీవనానికి పురోగమనశీలంగా ఉంటుంది. ఈ చైతన్యవికాసం, విస్తృతి, ఇతోధిక ఆత్మవ్యక్తీకరణ, శారీరక అవయవ సామరస్య సక్రమవికాసం — ఇదీ బ్రతుకుకి పరిపూర్ణ సార్థకత. ఇదే సారభూతమైనది కూడా. బుద్ధి, ఇచ్ఛాశక్తి, మానసికోద్వేగం, కోరిక, క్రియ, మరియు అనుభవం — వీటివల్ల పొందే సార్థక చైతన్య క్రమవికాసంతో, తుదకు, పరమోత్కృష్ట ఆత్మావిష్కరణం పొందవలసినవాడు, శరీరధారియై బుద్ధిజీవనుడుగా ఉన్న మానవుడు. మిగిలినదేదైతే ఉందో అదంతా అందుకు విధేయంగా సహకరించేదే అయి ఉండాలి. అలా కాకపోతే అది యాదృచ్ఛికంగా సంభవించేదయి నిరర్థకం అవుతుంది. స్వభావ పరిణామప్రక్రియకి దోహదం చేసేది, జీవాత్మ వికాసానికి తోడ్పడేది, అందుకు ఆసరాగా ఉండేది — ఏదో అదే గణనీయమైనదిగా ఉంటుంది.

ఇక్కడ మన ఉనికికి, మన అస్తిత్వానికి సర్వోన్నత ఆదర్శం అదే. దానిని వేగవంతం చేయటమే మన యోగలక్ష్యం. అంతకు ఏమాత్రం తక్కువైనది కాదు.

సాధారణ సహజ ప్రకృతి పరిణామ ప్రక్రియలో ఈ లక్ష్యసాధన మందకొడిగాను, గందరగోళంగాను సాగుతుంది. అందుకే మన యోగం ఈ పద్ధతిని వెనక్కి నెట్టివేస్తుంది. ఎందుకంటే సాధారణ ప్రకృతి పరిణామంలో జీవుని వికాసం క్రమబద్ధంగా ఉండదు. సందేహాస్పదంగా ఉంటుంది. పరిసరాల ఒత్తిడికి లోబడి మరుగున పడిపోతూంటుంది. క్రమశిక్షణ లేక చీకట్లో వెతుకులాట అవుతుంది. చేసే కృషి అజ్ఞానంతో కూడినదిగా ఉండి ప్రయోజనకరంగా ఉండదు. అవకాశాలు వినియోగించుకోవటంలో తత్తరపాటు, తెలివితక్కువతనం ఉంటుంది. ఊహించని సంఘటనలు, పరిస్థితులు, మార్పులు — వీటితో కూడి ఉంటుంది. అయితే ఒకటి నిజం. అక్కడ నిగూఢంగా, తెర మరుగున ఉంటూ, మార్గనిర్దేశం చేసే దైవం యొక్క జోక్యం అసలు ఉండకపోదు. ఈ తికమకతో కూడిన వక్రమైన పీతనడకకి ప్రత్యామ్నాయమే మన యోగం. ఇది శీఘ్రగమనం కలది. స్వయంచోదక పరిణామప్రక్రియ ఇది. సరళమయినది. సూటిమార్గాన నిర్దేశిత గమ్యానికి తీసుకెళ్ళటానికి ప్రణాళికాబద్ధమైన కార్యాచరణ విధానం కలది. అయితే ఒక్క విషయం. ఇక్కడ, తక్షణ లక్ష్యసాధన ప్రస్తావన కూడదు. ఈ పురోగమనం అనంతంగా సాగేది. అయినా కూడా ఇంతవరకు సాధించినదానిని పురస్కరించుకొని, దాని కలితంగా ఒక సన్నిహిత గమ్యాన్ని, భవిష్య లక్ష్యాన్ని సూత్రబద్ధం కావించుకుని, సాధించేందుకు జీవాత్మ ఆకాంక్ష ఉంటుంది. మనిషి కొత్త జన్మపొందే అవకాశం ఉంది. సత్వము ఊర్ధ్వగమనంలో ఉన్నత శిఖరాల నధిరోహించి, తిరిగి కిందికి దిగి తన తోటివాళ్లని రూపాంతరీకరణ దిశగా ఉద్ధరించే అవకాశం ఉంది. విస్తృత ఆధ్యాత్మిక వికసిత చైతన్యంతో సంస్కరింపబడిన శక్తిగా మానవుడు జీవన్ముక్తుడు కావటానికి అవకాశం ఉంది. ఈ పరిణామం వ్యక్తిని అధిగమించి, విస్తృతిచెంది, దివ్యజీవన సమాజంగా ఆవిర్భవించి, అతిమానసజాతిని సంఘటితపరచే అవకాశం ఉంది. ఈ నవ మానవ జాతి అవతరణయే మా లక్ష్యం. మా యోగానికి పరిపూర్ణ పరమార్థం దివ్యచేతనా వికాసం. సాధారణ జీవనం నుంచి దివ్యజీవనం లోనికి జీవుని పరివర్తన — తన ప్రాకృతిక సర్వ విభాగాలతో సహా.

మూలం: శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: కర్రా వెంకటేశ్వర్లు

సాక్షిక చైతన్యంలోంచి బయటపడు

ఏది నిజం? ఈ భూమి మీద యెందుకున్నాం? జీవిత పరమార్థం ఏమిటి? ఏమిటీ (శరీర) రూపకల్పన? ఏమిటీ బ్రతుకు? ఏ ఒక్కసారి కూడా తమలో తాము ఈ ప్రశ్నలు వేసుకోకుండా జనబాహుళ్యం బ్రతుకుతూ ఉంటుంది. ఉన్నత వర్గాలలో ఏ కొద్దిమంది మదిలోనో ఈ ప్రశ్నలు తలెత్తుతాయి. ఇందుకై సమాధానాలు అన్వేషించేవారు మరీ కొద్దిమంది. శ్రీఅరవిందుల లాటి మహర్షి, తత్త్వవేత్తలు, అన్వేషకులు — అందుకు అంకితమైనవారి మహనీయుల గ్రంథాలు అధ్యయనం చేసే అదృష్టం లభ్యమైతే తప్ప సమాధానాలు అంత సులువుగా దొరకవు. ఎన్నో కోట్ల మంది జనాలు ఉన్నట్లే మనమూ ఈ సాధారణ లోకంలో ఉంటున్నాం. ఎప్పుడో చాలా అరుదుగా ఏదో మతాన్ని గురించి, దేవతల గురించి వింటూ ఉంటాం. అదేనా ఏదో ఒక ఆచారవ్యవహారంగానే తప్ప, విశ్వాసం ఉండి కాదు. అప్పుడేనా కూడా — మనం ఇక్కడ యెందుకున్నాం అనేదానికి సమాధానం అరుదుగా వింటాం. అలాటపుడు మనం మన ఉనికి గురించిన స్పృహ మనకెంత మాత్రమూ రాదు. యాంత్రికంగా జీవిస్తూ ఉంటాం. బాల్యంలో ఆటల ధ్యాస, తిండి ధ్యాస. తర్వాత చదువుసంధ్యల వ్యాపకం. ఆ పైన జీవనపరిస్థితుల గురించిన యాతన. అలాటపుడు, "అయితే మనం ఇక్కడ యెందుకున్నాం?" అనే సమస్య నెదుర్కొనే అవకాశ మెక్కడ ఉంటుంది? ఎంతమందికీ ఆలోచన కలుగుతుంది?

అదెపుడో ప్రత్యేక పరిస్థితులలో మాత్రమే — అందులో చాలవరకు అవి వ్యధా పూరితంగానే ఉంటాయి. దురదృష్టవశాన — ఆ ఆలోచన వస్తుంది. లేకుంటే అలా ముందుకు సాగిపోతూనే ఉంటుంది. అయితే మనిషి అంతరాంతరాళాలలో చైత్యపురుష సత్త ఉన్నతి. అది చైతన్యాన్ని జాగృతం చేయుంట కోసం, సమైక్యతను పునరుద్ధరించటానికి అన్వేషణ కావిస్తూనే ఉంటుంది. అయితే, ఆ యెరుక ఎవరికీ ఉండదు.

జీవితాన్ని కదిలించే ఏదో ఒక శక్తి, ఒక ప్రచోదన, ఒక కదలిక, ఒక ఆకర్షణ, ఒకటేదో ఉన్నదనే అనిశ్చిత భావన, తెలిసీతెలియని యెరుక — జీవితాన్ని ముందుకు నడిపిస్తోంది. అయినా అది ఇంకా అస్పష్టంగా, సందిగ్ధంగా పొగ కమ్మినట్లు, మసకగానే ఉంటోంది. ఈ అస్పష్టం, సందిగ్ధతలకు, జీవితం గురించిన పరమార్థానికి, స్పష్ట

మైన దార్శినకతకు, అవగాహనకు మధ్య, ఎంతో అగాధం ఉంది. ఇదిగో ఇలాటి సందిగ్ధ పరిస్థితిలో మాత్రమే వ్యక్తి విషయాల యదార్థాన్ని అవలోకించటానికి ప్రయత్నిస్తాడు. విధి నిర్దేశాన్ని అవగాహన చేసుకోగలగటానికి ప్రయత్నిస్తాడు. లక్ష్యమేమిటో, దానినెలా చేరుకోవాలో విచారిస్తాడు. ఇది, వరుసగా వచ్చే అంతరంగ ప్రేరణల ద్వారా, సంభావ్యం కాగలుగుతుంది. కొత్త దిశలకు దశలకు అకస్మాత్తుగా తలుపులు తెరిచినట్లుంటుంది. ఇదీ నిజంగా లోతైన స్థిరమైన నిజచైతన్యం లోనికి పునర్జన్మ.

అంతవరకూ నిస్సహాయంగా బలీయమైన విధికి లోబడి, నలిగిపోతూ ఉంటావు. ముసిరిన చీకట్లలో కన్ను కానక వెతుకుళ్లాడుతూ ఉంటావు. బ్రతుకు భారమై వంగిపోతావు, లేచి నిలబడి జీవనబంధాలైన మార్గనిర్దేశక జీవనతంతువు లన్నిటినీ కూడ తీసుకుని, ఏకోన్ముఖం చేసి, ముందుకు, స్పష్టమైన సాక్షాత్కార స్థితి వైపు సాగటానికి బదులు, దీనంగా కిందనే డేకుతూ ఉంటావు.

పాక్షిక చైతన్యం, సాధారణంగా, సహజ చైతన్యంగా పరిగణింపబడుతుంది. ఇందు నుంచి వ్యక్తి, బయట పడాలి. ఇది నీ "మామూలు" సాధారణస్థితిలో ఉండే సత్యము. దీనియొక్క అనిశ్చితత్వాన్ని, అస్పష్టతను, తగురీతిలో చూడగలగాలి. అందుకు ఓ అడుగు వెనక్కి వేయాలి. అనిశ్చితత్వాన్ని, అస్పష్టతని దర్శించి, ఆశ్చర్యచకితుడవు కాగలగాలి. వ్యక్తి నిదానంగా, స్థిరంగా, క్రమపద్ధతిలో అన్వేషిస్తూ ఉన్నట్లు తెలిసినపుడు, అదేదో ఎంతో అసాధారణ, "క్రమ విరహిత" పరిస్థితిగా కనిపిస్తుంది. కాని ఈ విధంగానే, ఈ పరిస్థితిలోనే వ్యక్తి వాస్తవంగా జీవించటం ప్రారంభిస్తాడు.

మూలం: శ్రీమాత

అనువాదం: కర్రా వెంకటేశ్వర్లు

చైత్యపురుష వినూత్న జన్మ

ఆత్మ, చైత్యపురుషసత్వము, దివ్య మహాసత్యంతో ప్రత్యక్ష సంబంధం కలిగి ఉంటుంది. కాని మనిషిలో ఆత్మను, మనో ప్రాణిక, భౌతిక కోశాలు కప్పివేస్తాయి. యోగసాధన ద్వారా మనుష్యులు, హేతువులో వికాసం పొందవచ్చును. ఎవరైన శక్తిని సాధించి, ప్రాణికంలో ఎన్నో ఆనంద అనుభవాలు పొందవచ్చును. ఆశ్చర్యక రమైన భౌతికసిద్ధులను కూడా సుస్థిరం చేసుకోవచ్చు. కాని, మన ఆంతర్యంలో వున్న ఆత్మశక్తి అభివ్యక్తం కాకపోతే, చైత్యపురుషసత్వం అగ్రస్థానంలో నిలపడక పోతే, సత్సిద్ధిని పొందనట్లే. పూర్ణయోగంలో నిజమైన అతిమానస జ్యోతిర్మయ శిఖరాల వైపు, చివరికి మహోత్కృష్ట ఆనందార్ణవతీరాల వైపు మనల్ని నడిపేది చైత్యపురుషుడే. మనస్సు తనదైన ఉన్నత తీరాలకు తెరుచుకుంటుంది. తనకు తాను ప్రశాంతమై, అవ్యక్తిగతంలోకి (అమూర్తం) విస్తరించగల్గుతుంది. నిష్క్రి యాత్మక విముక్తి, లేదా, నిర్వాణం పొంది మనస్సు తనను తాను ఆధ్యాత్మికీక రించుకోవచ్చును. ఆధ్యాత్మికీకృతమైన మనస్సులో మాత్రమే సరియైన ఆధారాన్ని అతిమానసం పొందలేదు. అంతరాంతరాలలోని ఆత్మ మేలుకొంటే, మానస, ప్రాణిక, భౌతికకోశాల నుండి చైత్యపురుష చేతనలోకి కొత్తగా జన్మిస్తే, అపుడు ఈ యోగ సాధన చేయవచ్చును. లేకపోతే కేవలం మనస్సు శక్తితో కాని, మరే ఇతర శక్తు లతో కాని ఈ సాధన చేయడం అసంభవం. మేధస్సులో సాధించిన జ్ఞానం, మనోభావాలు, ప్రాణిక కోరిక బలంగా లాగుతున్నప్పుడు, చైత్యపురుషుని వినూత్న జన్మను తిరస్కరిస్తే శ్రీమాత నుండి కొత్తగా పుట్టిన శిశువుగా మారడానికి తిరస్క రిస్తే, ఈ సాధన విఫలమవుతుంది.

మూలం: శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: యజ్ఞన్న

నిశ్చయాత్మకమైన మార్గాన్ని అనుసరించు

ఎవరైనాగానీ, తాము ఆత్మసాక్షాత్కారాన్ని పొందామా లేదా అని తమను తాము ప్రశ్నించుకుంటూ అనుమానంతో సందేహిస్తూన్నారంటే వారికింకా ఆత్మసంసిద్ధి లభించలేదనే అర్థం. ఎందువల్లనంటే అటువంటి దివ్యఘటనే సంభవిస్తే దానితో బాటు ఒక అనిర్వచనీయమైన, సునిశ్చితమైన వినూత్న అనుభూతి కలిగి సందేహాలనేవి రానే రావు. వాస్తవానికి అది (అక్షరాలా నూటికి నూరు పాళ్లు) ఒక కొత్త జన్మే.

నీ వొక కొత్త మనిషిగా తయారవుతావు. ఆ తర్వాత ఏ మార్గాన్ని అనుసరించవలసివచ్చినా, అది ఎంత కష్టతరమైనా ఆ అనుభూతి మాత్రం నిన్ను విడవకుండా నీతోబాటుగానే ఉంటుంది. అది మిగతా అనుభవాల మాదిరి జరిగిపోయాక తెర మరుగైపోవటం, స్మృతిపథంలో అస్పష్టంగా మిగిలిపోవడం, గుర్తుచేసుకున్నా అనిశ్చితంగా ఉండటం — ఇలా ఉండదు.

నీవొక నూతన వ్యక్తివి. అంతే. ఏమైనా అది మారదు. నీ మనస్సు ఎంత దుర్బలమైనా, ప్రాణికదేహంలో కష్టాలు కలిగినా, దేహం తామసస్థితికి లోనైనా అవేవీ కూడా నీ కొత్త అనుభూతిని మార్చలేవు. ఈ కొత్త స్థితి నీ చైతన్యజీవితంలో ఒక నిర్ణాయక మార్పు. అంతకు పూర్వపు వ్యక్తీ ఈ నూతన వ్యక్తీ పూర్తిగా వేరు. ఈ విశ్వంలో అతని పూర్వస్థానం దానితో అతనికున్న సంబంధం, జీవితంలో అతని పూర్వస్థానం అతని సంబంధం, అవగాహనలోనూ తత్సంబంధంలోనూ ఏమీ సామ్యముండదు. అది ఒక సత్యమైన పరివర్తన; మళ్లీ ఎప్పుడూ మారని మార్పు. అందువల్లనే నేను అంటాను: ఎవరైనా వచ్చి "నా ఆత్మతో నాకు అనుబంధం ఏర్పడిందో లేదో తెలుసుకోవాలనుంది" అంటే ఈ ప్రశ్న అడగటమే ఆ అనుబంధం లేకపోవటానికి గుర్తు. నీకు వేరే సమాధానం అక్కర్లేదు అని. అది అంతటితోనే సరి.

నీవు గనక ఈ మార్గంలో పురోగమించాలనుకుంటే వినమ్రుడవై ఈ కొత్త జన్మ దిశగా నడక ప్రారంభించు. ఇక అతిమానసపు అనుభవం పొందగలవనే భ్రమ కలిగే లోపలనే అది సాధించు.

నీకు ఉపశాంతి కలిగే ఒక మాట చెపుతా విను. ఈ సమయంలో నీవు ఈ

భూమీమ్మద ఉన్నావంటే నీకు ఆ విషయం తెలిసినా తెలియకపోయినా, నీవు కోరినా కోరకపోయినా ప్రతి క్షణం నీవు పీల్చే గాలితో బాటుగా ఇప్పుడిప్పుడే భూవాతావరణంలో వ్యాపిస్తున్న ఈ నూతన అతిమానస పదార్థాన్ని కూడా విలీనం చేసుకుంటున్నావు. అది నీ లోపల్లోపల సంసిద్ధమవుతూ, ఎప్పుడైతే నీవు నిర్ణాయకమైన ముందంజ వేస్తావో అప్పుడు హఠాత్తుగా అభివ్యక్తమవుతుంది.

ఇది నీ నిర్ణయాత్మకమైన ముందు అడుగు వేయటానికి సహాయపడుతుందో లేదో అదే వేరే విషయం. అందువల్ల ఇటువంటి విషయాల మీద భరోసా పెట్టుకోకుండా శుద్ధమైన మనస్సుతో ఆధ్యాత్మిక జననం పొందటంలో నిమగ్నుడివి కావడం ప్రారంభించు.

అప్పుడు జీవితమంటే నీవు ఏర్పరుచుకున్న వైఖరి భిన్నంగా ఉండి, ఆధ్యాత్మికంగా జీవించటమంటే ఏమిటో బోధపడుతుంది. అప్పుడే నీ కొక మహత్తర విషయం తెలుస్తుంది. అదే అహంకారరహిత జీవితమనే గొప్ప విషయం.

అంతవరకూ అది అర్థం కాదు. ఎందువల్లనంటే సాధారణ జీవితమంతా అహంతోనే ముడిపడి నడుస్తుంది కాబట్టి అహం లేకుండా జీవించడం, పనిచేయడం అసంభవంగా తోస్తుంది. కానీ ఈ ఆధ్యాత్మిక జననం తర్వాత నీకే నవ్వొచ్చి "ఓ అహంకారమా!, ఇక నాకు నీతో పనిలేదు" అంటావు.

ఇదంతా ఆధ్యాత్మిక జీవితం వల్ల కలిగే ఫలితమే. దానివల్ల నీకు స్వేచ్ఛ కలిగినటువంటి నిశ్చితభావం కనిపిస్తుంది.

మూలం: శ్రీమాత

అనువాదం: అమరవాది ప్రభావతి; అమరవాది వెంకటరామ శాస్త్రి

అహానికి బదులుగా దివ్యచేతన నుద్ధరించు

యుగయుగాలుగా మానవజాతి ఈ సమయం కోసం వేచి ఉంది. ఇపుడు ఆ సమయం ఆసన్నమయింది. కాని ఇది క్లిష్టమైంది.

విశ్రాంతి కోసమో ఆనందించుటకో మేము ఈ భూమి మీద ఇక్కడ ఉన్నామని నేను మీకు చెప్పను. అందుకు ఇది తరుణము కాదు. నూతన సృష్టి కొరకు మార్గాన్ని సిద్ధపరుచుటకు మేమిక్కడున్నాము.

నీవు ఇక్కడ అంటే ఈ భూమి మీద ఈ క్షణంలో ఉండాలని ఒకప్పుడు నీవు తీసుకున్న నిర్ణయమే ఇది. ఇప్పుడు అది ఏమాత్రము నీకు జ్ఞాపకము లేకపోవచ్చు. అందుకే నీవు ఇప్పుడు ఇక్కడ ఉన్నావు. అది నాకు తెల్సు. ఈ ప్రత్యేక కార్యాన్ని నిర్వహించే ఎత్తుకు నీవు ఎదగాలి. అన్ని బలహీనతలతో, పరిమితులతో నీవు తప్పక పోరాడి గెలవాలి. అన్నిటికీ మించి, "నీ సమయం అయిపోయింది", అని నీ అహానికి నీవు చెప్పాలి. అహం స్థానంలో దివ్యచైతన్యం కావాలి మాకు. అహంలేని జాతి కావాలి మాకు. ఆ జాతి స్వయంసమృద్ధి చెందాలి. దివ్యచైతన్య అనుమతితో అతిమానసజీవి ఆవిర్భావమే మేము కోరేది.

*

మొదటగా మానవజాతి సృష్టి జరిగినపుడు అహం, జాతిని సమైక్యపరిచే ఒక మూల పదార్థంగా ఉండేది.

జీవియొక్క అనేక భూమికలు ఈ అహం చుట్టూ గుమిగూడి ఉన్నాయి. కాని అతిమానసజాతి సృష్టి జరుగుతున్న ఈ తరుణంలో మానవదేహంలో నెమ్మదిగా దైవంయొక్క జోక్యంతో అహం తప్పక అదృశ్యమై చైత్యపురుషునికి మార్గం సుగమం చేయాలి.

చైత్యపురుషుని ప్రభావంతో దైవం మనిషిలో అభివ్యక్తమై అతిమానసజాతి వచ్చుటకు రంగం సిద్ధం చేస్తుంది.

మూలం: శ్రీమాత

అనువాదం: సిద్ధులగారి త్రివేణి

అతిమానస చైతన్యపథంలో ఒక్క అడుగైనా వేయబోయే ముందు ప్రప్రథమంగా తుడిచివేయవలసినది వ్యక్తులను విమర్శించే అలవాటు. ఎందుకనగా అది భౌతిక పురోగతికిగాని లేక శారీరక వికాసానికిగాని దోహదపడేది కాదు. అది కేవలం ఒక అల్పాతి అల్పమైన మానసిక ఆలోచనాసరళిలో ఒక ముందడుగు. నీ మనస్సును అంటిపెట్టుకుని యున్న ఈ రకమైన అజ్ఞానాన్ని సమూలంగా తుడిచివేయనంత వరకు అతిమానసచైతన్య పథంలో కాలిడ లేవు.

ఉచ్చనీచములనే భావపరిజ్ఞానము, మంచిచెడులు, ఉచ్ఛనీచములు అనే ఊహ లన్నీ అజ్ఞాన మానవబుద్ధి విన్యాసాలు. ఎవరైనా దివ్యజీవన సంపర్కం నిజంగా అభి లషిస్తే ఆతను ఈ అజ్ఞానము నుండి పూర్తిగా విముక్తుడవ్వాలి. ఇలాంటి వాటికి అతీత అస్తిత్వ చైతన్యం లోనికి ఎదగాలి. అప్పుడు ఉత్కృష్ట, నికృష్ట భావనలు అంతరించి, వాటి స్థానే అందుకు పూర్తిగ భిన్న మైన స్వభావమే నీలో కుదురుకుం టుంది. బాహ్య దృగ్గోచర దృశ్యాలను వడగట్టి, ముసుగుమాటున అంతర్హితంగా నుండే వాటిని గ్రహించి, దృక్పథంలో మార్పు తేగల ఒక విధమైన సత్తా అదే.

ఇవి ఉత్తుత్తి మాటలు కావు. ప్రతి ఒక్కదాని బాహ్య రూపురేఖలు మార్పు చెందుతాయి. మరియు జీవితము, వస్తుజాలము పైకి కనిపించేవాటి రూపాలకు భిన్న మైనవనుట పరమసత్యము.

ఈ సంబంధము, ప్రపంచముపై మనకుండే ఈ సాధారణ అవగాహన అంతా దాని తన నైజాన్ని కోల్పోతుంది. ఇదే మనకు భ్రాంతిని కలిగిస్తుంది. అసహజమైన దిగ, మోసపూరితమైనదిగ, లేనిది ఉన్నదిగ గోచరిస్తుంది. కాని మరొకటి ఏదో ఉంది — ఏదో ఒక అత్యంత భౌతికపరమైనది, వాస్తవికమైనది, ప్రకృతి సహజమై నది — అదే వాస్తవిక అస్తిత్వంగా రూపొందేది. దీనికీ, సాధారణ దృష్టికి కనిపించేదానికీ సారూప్య ముండదు. ఇట్టి అవగాహన ఎవరికైనా కలిగినదంటే — దివ్యశక్తి యొక్క కార్యాచరణ స్ఫూర్తి, కనిపించే ఆకృతి వెనుక, ఆకృతి వెలుపల, ఆకృతి ద్వారా చోటుచేసుకుంటున్న కదలికల స్ఫూర్తి — ఆ వ్యక్తి సర్వసాధారణ మిథ్యాజీవన శైలి కన్నా సత్యమైనదానికి చేరువైన జీవనాన్ని గడుపుటకు సంసిద్ధమవుతున్నా డన్న మాట. అంతకు ముందు మాత్రం కాదు.

ఎంతకాలమైతే నీ మనస్సే యదార్థమనే భావన నీకు ఉంటుందో, నీ ఆలోచనాధోరణే నీకు సత్యమైనది, వాస్తవమైనది, పటిష్ఠమైనదిగా తోస్తుందో అంతవరకు నీవు ఆ (ఉన్నత) స్థాయికి చేరలేదని రూఢిగా చెప్పవచ్చు. ముందుగా నీవు వీటిని దాటి ఆవలిగట్టుకు చేరాలి. అటు పిమ్మటనే నేను చెప్పేదేమిటో నీవు అర్థం చేసుకోగలుగుతావు.

అలాగని వ్యక్తి మానసిక ప్రవృత్తి మరింత స్పష్టంగా ప్రస్ఫుటమవుతుందనో లేక బహిర్గతమవుతుందనో కాదు — అతను లోపల మూయబడి ఉన్నాడు — మూసివేయబడి ఉన్నాడు — సున్నితమనస్కులకు అదిమివేయబడి ఉక్కిరిబిక్కిరి అవుతున్న అనుభూతి కూడ కలుగుతుంది. బయటపడాలనే ప్రయత్నంలో అడ్డుగోడలాంటి ఆటంకం ఎదురైనట్టి అనుభూతి కలుగుతుంది. లో ప్రవేశానికి అతను తలుపు దబదబా తట్టుతాడు. కాని ప్రవేశించలేడు.

ఆ విధంగా లోపల మూయబడివున్నంత కాలం అతను మిథ్యలో మునిగివున్నట్లే. దైవకృప వల్ల ఆ మూసివుంచిన గట్టిచిప్పను పగులకొట్టుకొని, బయటికి, దివ్యకాంతిలోకి ఎపుడు ప్రవేశించకలుగుతాడో, అపుడే ఆతనికి స్వేచ్ఛ.

ఇది అకస్మాత్తుగా సంభవించవచ్చు. సహజంగాను, అనూహ్యంగాను కూడ సంభవించవచ్చు.

ఎవరైనా దీనిని ఒక క్రమపద్ధతిలో అనువర్తించగలరని నేననుకోను. ఇదేదో నెమ్మది నెమ్మదిగ రూపుమార్చబడి, పల్చబడి, తద్వారా వీక్షించబడగలిగేదని నేననుకోను. ఇలాంటి సందర్భం నా కిప్పటివరకు తటస్థించ లేదు. బహుశ, లోలోపల ఒక విధమైన శక్తి సమీకరణము జరుగవచ్చు. అవసరము తీవ్రతరమైనట్టి సందర్భము ఏర్పడవచ్చు. భయాందోళనలను, అంచనాలను అతిక్రమించి తెగింపుతో చేసే కృషి కావచ్చు. పర్యవసానాలను పరిగణించనంతటి పటుతరమైన అవసరమేర్పడవచ్చు. ఏదీ, నిరోధించ వీలులేని పేలుడుపదార్థంలాగ, వ్యక్తి తయారవుతాడు. కాంతిమయజ్వాలలను చిందిస్తూ తన చెరను ఛేదించుకొని బయటపడతాడు.

ఆ తర్వాత అతడు మళ్ళీ వెనుకడుగు వేయలేడు.

అది నిజంగా ఒక నవ్య జన్మ.

మూలం: శ్రీమాత

అనువాదం: అందుగులపాటి కైలాసపతి, జానకి

నూతన జన్మకు మార్గం

యోగసాధనలో మనం నిర్వహించవలసిన కార్యం: బాహ్యదృష్టి కలిగిన పరిమిత అహంకారాన్ని బహిష్కరించగల, దాని స్థానంలో, మనలో అంతర్నివాసిగా మనల్ని పాలించు ప్రభువుగా భగవంతునికి పట్టంగట్టడం. దీని అర్థం ముందు, కోరికలను నిర్వీర్యం చేయటం. కోరికలను సంతృప్తిపరచుకొని ఆనందించే బలమైన ప్రేరణకి లోబడకుండా, కోరికల పాలనకి స్వస్తి చెప్పటం. ఆధ్యాత్మిక జీవనం తన మనుగడకు కావల్సిన పోషకవిలువలను, కోరికల నుంచిగాక, తన అస్తిత్వమూలం యొక్క విశుద్ధ, నిస్వార్థ ఆధ్యాత్మిక ఆనందం నుండి స్వీకరించాలి. కోరిక లక్షణంగా కలిగిన ప్రాణికస్వభావం మాత్రమే గాక, మానసిక అస్తిత్వం గూడ ఒక నూతన జన్మనెత్తాలి. దాని రూపం కూడ మారిపోయేంత మార్పున కది లోనుగావాలి. విభజనకు లోనైన మన ఆహంకారిక, పరిమిత మరియు అజ్ఞానయుత ఆలోచన, తెలివి అదృశ్యం గావాలి. వెదకులాటగా సాగే అర్థసత్య జీవనం నుండి తడబడుతూ సాగే పొరపాట్ల జీవనం నుండి స్వేచ్ఛ కలిగిన స్వయంభూః పరమ సత్య-చేతన లోనికి, సహజసిద్ధ చేతన లోనికి, పర్యవసించే, ఛాయారహిత దివ్యప్రకాశం యొక్క దోషరహిత క్రీడ, సార్వజనీనత పతాకస్థాయిగా గల చేతన మన జీవితంలో చోటు చేసుకోవాలి. భ్రమకు, కలవరపాటుకు లోనయ్యే, అహంకారాన్ని కేంద్రంగా చేసుకొని పరిభ్రమించే అల్పభావనలకు ఆలవాలమైన సంకల్పం,కర్మ ముగిసి, స్పష్టంగా, తనకు తానుగా అన్యప్రేరణ లేకుండా స్వతఃగా దివ్యమైన కదలికకు, వైఫల్యమెరుగని దివ్యక్రియాశక్తికి తావివ్వాలి. మన సర్వకర్మలందు, ఒక మహోన్నత, నిర్వ్యక్తిక, దోషరహితమైన,, తడబడని సంకల్పం, ప్రయత్నరహితంగా, ఏ యిబ్బంది లేకుండా, దైవసంకల్పంతో ఐక్యమై, ప్రతిష్ఠితమై మన సర్వకర్మలకు శక్తి నిచ్చి నడిపించాలి. మన బలహీన అహంకారిక భావోద్వేగాల యొక్క అసంతృప్త ఉపరితల క్రీడను అంతమొందించి, దానికి బదులుగా, వాటి వెనుకనే సమయం కోసం వేచిచూస్తున్న ఒక రహస్య, ప్రగాఢ మరియు విశాల చైత్య హృదయాన్ని ఆవిష్కరించాలి. ఆంతర, హృదయ చైత్యంలో నివసిస్తున్న ఈ దైవం చేతనే ప్రచోదించబడే మన సమస్త అనుభూతులు, ద్వివిధ ప్రేమావేశం మరియు బహుముఖ దివ్యానందం నిశ్చల మరియు తీవ్ర చలితచాలనంగా మారిపోవాలి. ఒక

దివ్య మానవజాతి లేదా ఒక అతిమానసజాతికిది నిర్వచనం. అతిశయోక్తిగా చూపించబడిన లేదా మహోన్నతంగా ఉద్ధరింపబడిన మానవ మేధో క్రియాసామర్థ్యం కాదు యిది. మన యోగం ద్వారా పరిణమించాలని మనం కోరుకొనే అతిమానసజీవి నమూనా ఇది.

*

దైవానికి మన సమస్త స్వీయప్రకృతి యొక్క ఆత్మార్పణం ద్వారా మాత్రమే ఈ మహోన్నత శిఖరస్థాయి నందుకోగలం. మనలో గల దైవానికి, విశ్వమయుడైన సర్వవ్యాపికి, విశ్వాతీతుడైన పరాత్పరునకు, ఎట్టి దాపరికాలు లేకుండా సమస్తాన్నీ అర్పించాలి. మన సంకల్పంయొక్క, హృదయంయొక్క, చింతనయొక్క (కర్మ, భక్తి, జ్ఞానాలయొక్క) పరిపూర్ణ ఏకాగ్రతా లక్ష్యం ఆ ఏకైక మరియు బహు పార్శ్వముల దైవం. మన సమస్త అస్తిత్వం ఎట్టి మినహాయింపు లేకుండా ఆ దైవానికి మాత్రమే ఆత్మార్పణం గావించుకోవాలి. తనకన్న అనంతంగా మహా మహిమోపేతమైన "తత్" వైపునకు, అహంకారం, దాని ఆత్మనివేదన, అనివార్య సమర్పణ అటు మళ్ళించుకొని తీరవలసిన ఒక నిశ్చయాత్మక ఆంతరిక ఉద్యమం ఇది.

మూలం: శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం; కె.వి. రావు

యోగమంతా స్వాభావికంగా ఒక కొత్త జన్మ

స్వాభావికపరంగా యోగమంతా ఒక కొత్త జన్మ. ఇది ఒక అసాధారణ పునర్జన్మ. బుద్ధిపరమైన మానవ భౌతికజీవనం ఉత్కృష్టమైన ఆధ్యాత్మికచేతన లోనికి ఇంకా మరింత మేలైన ఆధ్యాత్మికసత్వము లోనికి తిరిగి జన్మించటం. మరింత విస్తృతమైన ఆధ్యాత్మిక ఆవశ్యకతకి, ఉనికికి బలమైన ప్రేరణ లేకుండా, ఏ యోగమూ కూడా విజయవంతంగా చేపట్టబడి, ముందుకు కొనసాగింపబడదు. లోతైన, విస్తృతమైన ఈ అంతరంగ పరిణామానికి ప్రేరేపింపబడిన జీవాత్మ, ఆ దారికి, పలుమార్గాలలో మళ్లవచ్చు. తన స్వీయసహజ వికసనంలోనే తనకు తెలియకుండా తాను

ప్రేరణ పొందవచ్చు. ఏదో ఒక మతప్రభావం వల్లనో, ఒక తాత్విక ఆకర్షణతోనో ఆధ్యాత్మిక అంతరంగ పరిణామానికి దారి మళ్లవచ్చు. లేదా, క్రమవిజ్ఞాన వెలుగు వల్ల, లేదా, ఏదో ఒక ఆకస్మిక సంసర్గంతో కూడిన సాహసప్రయత్నం వల్ల, లేదా, ఒక రకమైన ఆఘాతంతో, లేకపోతే బాహ్యపరిస్థితుల వొత్తిడి వల్ల, లేక, అంతరంగ అవసరం కొరకు, మనోఫలకంపై గాఢముద్ర వేసే ఒక్క మాట, లేదా, దీర్ఘవిచారణ తో, లేదా, ఎక్కడో సుదూరంలో వ్యవహరించేవాని ఆదర్శం ద్వారా, లేదా, ఆ సంసర్గంతో కలిగే నిత్యప్రభావం వల్ల — అంతరంగ పరిణామానికి పిలుపు లేదా ఆదేశం రావచ్చు. స్వభావము, పరిస్థితుల తోడ్పాటు — వీటి ననుసరించి కూడా పరిణామం రావచ్చు.

అయితే మరి ఇది, యే రకంగా వచ్చినా, మనోసంకల్పం, ఇచ్ఛాశక్తి, తత్ఫ లితంగా సార్థకమైన ఆత్మార్పణ — ఇది తప్పనిసరి. ఒక 'నవ్య ఆధ్యాత్మిక' భావ నాబలం, సత్యానికొక ఊర్ధ్వదిశానిర్దేశం, ఒక జ్ఞానోదయం, ఒక పరివర్తన, ఒక మలుపు, హృదయాకాంక్ష — వీటిని స్వాయత్తం చేసుకునే ఇచ్ఛాశక్తి — ఇదీ ప్రబలమైన చర్య. యోగఫలితాలన్నీ బీజరూపంలో ఇందు నిక్షిప్తమై ఉన్నాయి. ఉన్నతోన్న తంగా, అతీతంగా ఉన్నదాని యొక్క అన్వేషణ కేవలం బుద్ధిపరమైన భావనాబ లంతో సఫలం కాదు. మానసికమైన ఆసక్తి ఎంతగానో ఉండవచ్చు. పట్టుపట్టి హృదయం, దానిని తనకు ప్రియమైనదానినిగా స్వంతం చేసుకొనకపోతే మాత్రం అది నిష్ప్రి యోజనమే. ఇచ్ఛాశక్తికి కూడా, తాను, తప్పక స్వంతం చేసుకో తగినది, తనకు అపేక్షణీయమైనది ఇదొక్కటే కావాలి. ఆధ్యాత్మిక సత్యమనేది ఊహల ఊయలలో ఊగులాడేదిగా ఉంటే సరిపోదు. అది జీవింపబడాలి. అలా జీవించటానికి కావల్సి నది సత్యములో సమైక్య ఏకోన్ముఖ ఆలోచన. యోగము నిర్దేశించిన అంతటి మహత్తర ఉత్కృష్ట పరిణామం, విభక్తమై చెల్లాచెదురుగా వ్యవహరించే ఇచ్ఛాశక్తి వల్ల లేదా కొద్దిపాటి అసంపూర్ణశక్తి వల్ల లేదా సందేహాస్పదమైన బుద్ధివల్ల రాదు. దైవాన్వేషకుడు దైవానికి మాత్రమే అంకితమైనవాడుగా ఉండాలి — కేవలం దైవా నికి మాత్రమే. అంతే.

ఇందులో కొంత పురోగతి, బలమైన కృషి, మరింత నిర్మలత్వం సాధించవ చ్చు. మహత్తరం కానివి, అగ్రగణ్యమైనవి కానివి, ఎన్నో అనుభవాలు సంతరిం చుకోవచ్చు. అలా జీవితం కొంతవరకు సిద్ధం కావించుకోవటానికి, ఒక స్థాయికి

చేరుకోవటానికి మాత్రమే పనిచేయటమవుతుంది. బుద్ధి కొంతమేరకు అసమగ్ర ప్రచోదనాశక్తితో ముందుకు సాగుతుంది. తనకు వీలైనంతవరకు తను చేసిన కృషితో అది అసంతృప్తి చెందవచ్చు. లేదా, నిమ్నజీవనానికి వెనుకడుగు వేయటం కూడా సంభవించవచ్చు. అదే — యోగపరిభాషలో పతనం. అసలైన ఆధారకేంద్రం లోపభూయిష్టమై ఉన్నప్పుడు ఈ పతనం సంభవిస్తుంది. మనసు మళ్లీ ఆసక్తి కలిగే ఉంటుంది. హృదయాకర్షణా ఉంటుంది. కృషిలో దృఢసంకల్పానికేమీ లోటుండదు. కాని స్వభావం సంపూర్ణంగా దైవానికి అధీనమై ఉండదు. కృషి, ఆసక్తి ఆకర్షణ — ఇవి ఆమోదిస్తాయి. యోగం ఓ ప్రయోగంలా, కుతూహలంతో చేసే ప్రయోగం మాత్రంగానే ఉంటుంది. నిరాకరించ కూడని ఒక ఆదర్శానికి, జీవాత్మ తప్పనిసరి అవసరానికి అక్కడ పరిపూర్ణ ఆత్మసమర్పణ ఉండదు. అయితే అలాటిది అసమగ్రయోగమే — అయినా కూడా అది వృథా కాదు. ఉన్నతదిశగా చేరుకునేందుకు చేసే కృషి వ్యర్థం కాదు. తాత్కాలికంగా విఫలం కావచ్చు. కొంతవరకు సిద్ధమయిన స్థాయికి, లేదా, ప్రాథమిక సిద్ధికి చేరుకోవచ్చు. ఏమైనా ఇది జీవాత్మ భవితవ్యం నిర్ధారించేదిగా ఉంటుంది.

కాని జీవితం ఇచ్చిన అవకాశాన్ని పరిపూర్ణంగా సఫలం కావించుకోవాలని అభిలషించినా, మనం దర్శించిన లక్ష్యాన్ని సాధించా లనుకున్నా, అది మనం అందుకున్న ఆదేశానికి ఏదో కాస్తంత దరికి చేరుకోవటం కాకూడదు. చాలినంతగా తగురీతిలో ప్రతిస్పందించాలి, కోరుకోవాలి. అపుడక్కడ పరిపూర్ణ ఆత్మసమర్పణ అత్యావశ్యకం అవుతుంది. జీవితంలో సాధించవలసినవి, ఎన్నో లక్ష్యాలు — అందులో ఇది కూడా ఒకటిగా ఉండకూడదు. అది కూడా మనలో ప్రముఖ భాగంగానూ కూడా కాదు. ఇది తప్ప మరో ధ్యేయం ఉండకూడదు. సర్వజీవనమూ అదే కావాలి. యోగానికి విజయరహస్యం ఇదే.

మూలం: శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: కర్రా వెంకటేశ్వర్లు

జీవాత్మ జన్మపరంపర

అవశ్యం గుర్తుంచుకొనవలసిన విషయం — సాధకుడు ఊర్ధ్వంగా ఉన్మీలనుడై ఉండటమనేది కేవలం ప్రశాంత, నిశ్శబ్ద శాశ్వతానందప్రదాయక నిర్వాణస్థితికి మాత్రమే అవశ్యంగా మార్గదర్శకమవుతుంది, అని కాదు. తద్వారా సాధకుడు ఓ విశిష్టమైన, క్రమరీతిలో సాగి కట్టకడకు దృశ్యమానంగా శిరోపరిభాగము నుండి సమస్త భౌతిక భౌతికాతీత స్థరాల లోనికి చొచ్చుకుపోయే అనంత శాంతిని, నిశ్శబ్దతని, విస్తృతిని సువేద్యంగా ఎరుకపర్చుకొనటమేకాక, ఇంకా మరెన్నో విషయాలు ఆతనికి ఎరుకపడగలవు. సకల సామర్థ్యములు తనలో పదిలపరచుకొన్న ఓ అపార శక్తిసంవేద్యమవుతుంది. సకల జ్ఞానాన్ని తనలో నిక్షిప్తం చేసుకొన్న ఓ అనంత తేజస్సు దర్శన మిస్తుంది. పరమానందాన్నీ, సమస్త ఆనందపరవశతనీ తనలో దాచుకొన్న అపరిమితానందం అనుభవైకవేద్య మవుతుంది. తొలుత అవి అత్యావశ్యకమైనవిగా, అపరిమితమైనవిగా, సమమైనవిగా, కేవలమైనవిగా ద్యోతకమై, వీటిలో వేటితోనైనా సంవీలనం కావటం సంభావ్యమనిపిస్తాయి, విశ్వాసాన్ని పాదుకొలుపుతాయి. అయితే ఈ దివ్యశక్తి సకలశక్తుల సమాహారమని, ఈ దివ్యతేజస్సు సకల తేజోసంకలనమని, ఈ దివ్యానందం సమస్త సుఖసంతోషాల, సకల భోగభాగ్యాల సమైక్య రూపమని మనకు గోచరమవుతుంది. సువేద్యమై ఇదంతా మనలో సంలీనం కావటం, అంటే అవిగా మనం రూపాంతీరకణం చెందటం సంభావ్యమేనని ఎరుకపడుతుంది. కేవలం శాంతి ఒక్కటే కాదు, ఇందులో ఏ ఒక్కటైనా లేదా అన్నీ కలసికట్టుగా భువిపైకి దిగిరావచ్చు. అయితే పరిపూర్ణమైన శాంతి, ప్రశాంతతలను తొలిగా భువి పైకి అవరోహణ చేయటం సురక్షితమైనది. ఎందుకంటే మిగతావాటి అవరోహణ భద్రంగా ఉంటుంది. అలా కానిచో బాహ్యప్రకృతికిఅంతటి దివ్యతేజోశక్త్యానందాలను , జ్ఞానాన్ని, ఏకధాటిగా భరించటం లేదా ఇముడ్చుకోటం దుష్కరమవుతుంది. ఇవన్నీ సంయుక్తంగా సమ్మిళితమై విరాజిల్లటమే మనం పిలిచే అత్యున్నత ఆధ్యాత్మిక లేదా దివ్యచైతన్యం. ఈ ఊర్ధ్వ ఉన్మీలనం పరిపూర్ణ పురుషోత్తమత్త్వంతో ప్రత్యక్ష సంబంధాన్ని సమకూర్చిపెడుతుంది. అంతేకాదు

మనలో దివ్యచైతన్యస్థితిని పాదుకొల్పటానికి దోహదపడగలిగి మరో జన్మను లేదా ఆత్మోద్భ వికసనాలను ప్రసాదించగలదు.

మూలం శ్రీఅరవిందులు
అనువాదం: అ. ఆదిశేషయ్య

రెండు దశలతో కూడిన కొత్త జన్మ

ఇటువంటి పరివర్తన — మానవత్వం నుండి దివ్యత్వానికి, విభజన నుండి ఏకత్వానికి, ఇంద్రియగ్రాహ్య సంఘటనల నుండి కాలాతీత సత్యం వైపు — కల్గే — ఒక సంపూర్ణ పునర్జన్మ లేదా జీవాత్మకి ఒక కొత్త జన్మ. ఈ పరివర్తనలో తప్పక రెండు దశ లుంటాయి: (1) ఆత్మ, దాని ఉపకరణాలు, తగిన రీతిలో పరిపక్వం చెంది అర్థం కావటం. (2) ఆత్మ వెలుగును పొంది, తనకు తాను — తన ఉపకరణ ముల ద్వారా — తెల్సుకోవడం (లేదా గుర్తించడం) ఈ రెండు దశలను — నిజం చెప్పాలంటే — వేరుచేసి చూపే ఖచ్చితమైన సరిహద్దురేఖ ఏదీ లేదు, కాలప్రవాహంలో, అవి అవసరం ఒకదాని కొకటి, ఈ రెండు చర్యలు ఒకేమారు కొనసాగుతూ ఉంటాయి.

ఎందుకంటే, ఆత్మ సంసిద్ధమైన మేరకే, దాని వెలుగు కూడా వృద్ధి చెందుతుంది. అదే పరిమాణంలో — ఇంకా ఉన్నత, ఉన్నతతర — సంపూర్ణ, సంపూర్ణతర — (ఎరుక కల్గిన) స్థితులకు అది యెదుగుతుంది. అదే విధంగా, ఈ వెలుగులు, ఈ (ఎరుకలు) గుర్తింపులు, వృద్ధిచెందిన పరిమాణంలోనే, ఆత్మ సంసిద్ధమవడం; అదే విధంగా దాని ఉపకరణాలు కూడ, వానికి నిర్దేశించబడిన పనులు చేయడానికి, తగిన అర్హత పొందడం జరుగుతుంది. ఈ స్థితులు పొందడానికి, వెలుగులు లేని సంసిద్ధి కార్యక్రమాలు గల ఆత్మ-ఋతువు లున్నాయి. అదే విధంగా, వెలుగులో వృద్ధిచెంది — ఆ వెలుగును — తక్కువ లేదా సుదీర్ఘకాలం పొందిన — అనుభూతులతో ముగిసే — ఆత్మ-క్షణాలున్నాయి, మేఘంలో మెరుపువలె క్షణకాలమే ఉంటూ — ఐనా, జీవుని ఆధ్యాత్మిక భవిష్యత్ అంతటినీ, సంపూర్ణంగా మార్చగల — ఆత్మ-క్షణా లున్నాయి. అలాగే, సుదీర్ఘ ఆత్మ-క్షణాలు — ఎన్నో మానవ గంటలు, రోజులు, వారాలు — స్థిరమైన కాంతి, లేదా మిరుమిట్లుగొల్పే సత్యసూర్యుని

కాంతితో నిండిన — ఆత్మ-క్షణా లున్నాయి. వీటన్నిటి ద్వారా — ఒకమారు దైవం వైపు మళ్ళిన ఆత్మ — పరిపక్వత, స్థిరత్వము, నిజ అస్థిత్వముగల తన కొత్త జన్మల వైపు — ఎదుగుతుంది.

ఇలా ఆత్మ సిద్ధం కావడానికి — సత్వపు అన్ని భాగాలు పరిశుద్ధి కావటం మొట్టమొదటి అవసరం. సమగ్రమైన పరిశుద్ధి తప్పక ఉండాలి.

మూలం: శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: యస్. వై. సోమయాజులు

దీనినొక నవజీవనంగా భావించు

ఇప్పుడు ప్రపంచం వున్న స్థితిలో, పరిస్థితులు నిరంతరం కష్టంగానే వుంటున్నవి. ప్రపంచంలో సత్యం మరియు జ్ఞానప్రకాశ శక్తులు ఆవిర్భవించడానికి ప్రయత్నిస్తు న్నాయి. కాని యిచట స్థిరంగా తిష్ఠవేసికొని వున్న వ్యతిరేక దుష్టశక్తులు మారు టకు యిష్టపడవు. ఈ దైవీ, ఆసురీశక్తుల మధ్య ప్రపంచం నిరంతరం పోరాటాలతో, వివాదాలతో సతమతమవుతోంది. సహజంగా ప్రతివ్యక్తి ఆటంకాలతో, కష్టాలతో బాధపడుతూనే వున్నాడు.

ఈ పరిస్థితుల నుండి బైటపడటానికి మీకున్నది ఒకే ఒక మార్గం. అది పరిపూర్ణ ఆత్మసమర్పణం. అంటే యేమంటే, నీ కార్యాలను, నీ కోరికలనే గాక, నీ అనుభూ తులను, భావాలను, నీది అనుకునేదాన్నంతా ప్రత్యేకంగా దైవం కొరకే ఆచరిం చు. ఫలితాన్ని దైవానికే వదిలిపెట్టు. అప్పుడు నీ చుట్టుపట్ల పరిస్థితులకు, అచటి మానవుల ప్రతిస్పందనలకు నీవు అతీతంగా వుండిపోతావు. అంతే కాదు వాటి నుండి నీవు దైవానుగ్రహం వలన రక్షింపబడుతావు. నీకు కోరికలు, సంబంధబాంధ వ్యాలు లేకపోతే, ఒక పరాత్పరుని నుండి తప్ప ఎలాంటి మానవాళి నుండియైనా సరే, యెలాంటి బహుమతిని కోరకుంటే, బాహ్యసంబంధమైన మనుషులతో నున్న సంబంధాలను తెంచుకొంటే, అపుడు నీకు నీ హృదయంలో నిరంతరం వుంటున్న అనుగ్రహాన్ని, దైవశక్తిని, దైవసాన్నిధ్యాన్ని అనుభూతిని పొందగలుగుతావు.

ఇది తప్ప వేరే పరిష్కారమార్గం లేదు. ఇదే, ఇదొక్కటే ప్రతివారికీ యెలాంటి

మినహాయింపు లేని ఏకైక పరిష్కారమార్గం. బాధపడేవారి బాధ లన్నింటికి కారణం వారి ఆత్మసమర్పణం పరిపూర్ణంగా లేకపోవడమే. నీలో "గట్టి బాధ లేక దెబ్బ" కలిగితే "ఓ, ఇది మంచిది కాదు" అని కాని, లేదా "ఈ పరిస్థితి చాల కష్టమైనది" అని కాని భావించక, "నా ఆత్మసమర్పణం పరిపూర్ణంగా లేదు" అని చెప్పుకో. అపుడన్నీ సరిపోతాయి. అనుగ్రహాన్ని అనుభూతి పొందుతావు. అనుగ్రహం నీకు సహాయపడి నిన్ను నడుపుతుంది. ముందుకు సాగిపోగలగుతావు. ఏదో ఒక రోజు నీలో శాంతి నెలకుంటుంది. ఎలాంటి బాధ నిన్ను బాధించదు. అప్పుడు నీవు దైవానుగ్రహంపై పరిపూర్ణ విశ్వాసంతో వ్యతిరేకశక్తులకు, వ్యతిరేక స్పందనలకు, అభిప్రాయభేదాలకు, దుష్టసంకల్పాలకు, చిరునగవుతో సమాధానం చెప్పగలుగుతావు. కనుక కష్టాల నుండి బయటపడడానికి యీ ఒక్క మార్గమే తప్ప మరొకటి లేదు.

ఈ ప్రపంచం పోరాటాల నిలయం; బాధలమయం; కష్టాల కాణాచి. ఇదింకా పరివర్తన చెందలేదు. మార్పు చెందడాని కింకా సమయం పడుతుంది. బయట పడడానికి ప్రతి ఒక్కరికీ ఒకే ఒక్క అవకాశం వుంది. పరాత్పరుని అనుగ్రహాన్ని అంటిపెట్టుకొనివుండే ఒకే ఒక మార్గం.

మానవుల నుండి మెప్పుదలను, పొగడ్తలను ఆశించకండి. ఎందుకంటే దేనినైనా యే ఆధారాలతో మెచ్చుకోవాలో వారికి తెలీదు. మీరు వారికన్న ఉన్నతస్థానంలో వున్నారంటే వారికి సరిపడదు.

ప్రశ్న: అలాంటి బలాన్ని ఎక్కడి నుండి పొందడం?

నీలోనే. దివ్యసన్నిధి నీలోనే వుంది. దీని కోసం నీవు బైట చూస్తున్నావు. వద్దు. లోపల చూడు. అది నీలోనే వుంది. దివ్యసన్నిధి అక్కడే వుంది. బలాన్ని పొందడానికి ఇతరుల మెప్పును నీవు కోరుతావు. కాని అలా దాన్ని పొందనే లేవు. బలం నీలోనే వుంది. నీకు పరమగమ్యంగా, పరమకాంతిగా, పరమజ్ఞానంగా, పరమప్రేమగా గోచరించే వీటినే నీవు ఆకాంక్షించవచ్చు. కాని అది నీలోనే వుంది. అది నీలోనే వుండకపోతే నీవు దానితో సంబంధాన్ని పెట్టుకోలేవు. నీవు అంతరాంతరాల్లోకి వెళ్ళితే అక్కడ నిరంతరాయంగా ఊర్ధ్వముఖంగా వెలుగుతుండే జ్యోతిని కనుగొనగలవు.

అలా చేయడం చాల కష్టమని నమ్మకు. ఎల్లపుడు నీవు బాహ్యదృష్టినే కలిగి వుంటున్నావు. కనుక ఆ దివ్యసన్నిధిని అనుభూతి నందుట లేదు. ఆధారం కోసం,

సహాయం కోసం, బైటివైపు చూడకుండా, నీ లోపల వున్న పరమజ్ఞానాన్ని ఏకాగ్ర తతో ప్రార్థించు. ప్రతి క్షణం యేమి చెయ్యాలో, యెలా చెయ్యాలో తెలిసికొనుట కొరకై, నీ సర్వస్వం ఆత్మసమర్పణం చేసికొంటే నీవు చేసేదంతా పరిపూర్ణత కొరకే చేస్తే, అప్పుడు నిరంతరం నీకు మార్గం చూపుతూ నడిపిస్తూ వున్న ఆధారాన్ని, సహాయాన్ని నీలోనే అనుభూతి చెందెదవు. నీవు కష్టాలను, దుష్టసంకల్పాలను, దురభిప్రాయాలను, దుష్ట ప్రతిస్పందనలను యెదుర్కోవలసివస్తే, వాటితో పోరాడడానికి బదులు, ఆ సమస్య లన్నింటినీ ఆ పరాత్పరుని పరం చేసేయ్. నీవు సమగ్రంగా సమర్పణ చేసికొనగలిగితే, ఆ పై నీకు వాటితో యెలాంటి బంధం వుండబోదు. అప్పుడా విషయం ఆ పరాత్పరునికి చెందుతుంది. ఆ విషయాలను యెలా పరిష్కరించాలో అందరికన్న ఆయనకే గొప్పగా తెలుసు. ఓ బిడ్డా! బయటపడడానికి యిదొక్కటే మార్గం సుమా!

ప్రశ్న: ఒక్క విషయం. నేనేమి చేసినా, నా వారికే నచ్చడం లేదు.

ప్రతివాని వలెనే మీవారు సైతం మంచిచెడుల సమ్మేళనమే.

ప్రశ్న: నేనేమి చేస్తున్నా యితరుల బలవంతంతో చేస్తున్నా. అంటే నాకు నేనుగా యేదీ చేయడం లేదు.

ఏమి? ప్రపంచం నిన్నర్థం చేసికోవాలని ఆశిస్తావా?

ప్రశ్న: కాదు. వాళ్ళు నన్నర్థం చేసికోలేకపోవచ్చు. నా పనికై నేను యెలాంటి స్తుతి లేక గుర్తింపు కోరడం లేదు. కాని ఆటంకాలు... చూడండి.

నేను నిన్నర్థం చేసికొని, నిన్ను తెలిసికొనగలనని నీవు నమ్మితే నీకు నా సంపూర్ణ సహకారం వుండగలదు. నీవు చెడుగా ప్రవర్తిస్తున్నావని నేనెప్పుడు చెప్ప లేదే? మనుష్యులు అహంకారరహితులై, పరాత్పరునికి సంపూర్ణ ఆత్మసమర్పణం చేసికొన్న యోగులైతే తప్ప, సరిగా అర్థం చేసికోలేరు. వారంతా బాహ్యదృష్టితో, బాహ్యజ్ఞానంతో, బాహ్యరూపాలనే చూస్తారు. వాళ్ళు లోపల చూళ్ళేరు. మనం మనుషుల నుండి గుర్తింపు ఆశించకపోతే, ఫిర్యాదు చేయవలసిన అవసరం వుండదు కదా? వాళ్ళు, వాళ్ళకు మంచిదని తోచినదాన్నే గుర్తిస్తారు, అది వారి వ్యవహారమే. మనం వాళ్ల గుర్తింపుకై పని చెయ్యం. ఏ పని అయినా చెయ్యాల్సి వుంది అని భావిస్తాం కనుకనే చేస్తాం.

ప్రశ్న: మాతా! నేనెప్పుడూ పొగడ్తలను ఆశించలేదు.

ఆ స్థితిని పొందుటకు పరిస్థితులు నిన్ను ఒత్తిడి చేస్తుండొచ్చు. ఎందుకంటే అదే స్వేచ్ఛ. నిజమైన స్వేచ్ఛ

ప్రశ్న: నేను స్వాభావికంగా సాధువును. నా కేదీ అవసరం లేదు.

అది సరే. కాని, నీకు నీ కుటుంబంవారి పొగడ్త అవసరం కూడ వుండరాదు.

ప్రశ్న: నాలో ఓటమిలు, బలహీనతలు వున్నా, నాకేదీ అవసరం లేదు. నాకే పొగడ్త అవసరమూ లేదు.

ఐతే నీవు బాధపడవు. ఎందుకంటే నీ కవసరమైనది ఒక్కటే. దైవసహాయం. అది నీవు పొందివున్నావు. కనుక బాధపడజాలవు.

ప్రశ్న: కాని నేను చాల బాధపడుచున్నాను.

నీలో యేదో పోరాటం సాగుతోంది. నీ చేతనలో ఒక భాగం దైవాన్ని యెరుక కలిగి వుంది. మరో భాగం పరిస్థితులకు బానిసగా వుంటుంది.

(నిశ్శబ్దం)

నీలో పరాత్పరుని కోసం, సంపూర్ణ స్వేచ్ఛ కోసం, మార్పు వస్తున్నది. దానిని దైవానుగ్రహంగా తీసికొంటే నీవు దాని ఫలితాన్ని అనుభవించగలవు. శాంతి — యేదీ భంగపరుపజాలని శాంతి, పరిపూర్ణ సమత్వం, అజేయమైన బలం, అనుభవించగలవు.

(దీర్ఘ నిశ్శబ్దం)

దీనిని యీ దినం నీ నూతన జన్మదినంగా, నూతనజీవిత ప్రారంభంగా గ్రహించు.

మూలం: శ్రీమాత

అనువాదం; బి. నరసింహయ్య

శ్రీఅరవిందుల ఆశీస్సులు

కొత్తజన్మ నీ హృదయంలో అభివ్యక్తమయి, ప్రశాంతతను, ఆనందాన్ని ప్రసరింప చేయు గాక; అది నీ సత్తాలో అన్ని భాగాలను — బుద్ధిని, దృష్టిని, ఇచ్ఛను, అనుభూతులను — జీవితాన్ని, శరీరాన్ని — తన అధీనంలోకి తెచ్చుకొనును గాక; నీ లోనిదంతా, శ్రీమాత బిడ్డగా మారే వరకు — నీ జీవితంలో ప్రతి రోజు — ఆ కొత్త జన్మ యొక్క — ఇంకా పూర్ణతర, ఎదుగుదలతో కూడిన జన్మదినమగు గాక. నీ బాహ్యాంతరముల లోనిదంతా — ఆ కొత్తజన్మ యొక్క — దివ్యశాంతి, శక్తి, ఆనందముల ప్రకటనతో కూడిన ఒకే ఉద్యమంగా భాసించే వరకు — దివ్య వెలుగు, దివ్యశక్తి, దివ్యసాక్షాత్కారము — నిన్ను ఆవరించి సంరంక్షించి, పోషించి, నీకు అండగా ఉండు గాక.

మూలం: శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: యస్. వై. సోమయాజులు

పరమోన్నత ఆధ్యాత్మిక పునర్జన్మ

వర్ణించ వీలులేని దైవము నీకు చెందిన ఈ నమ్రత యొక్క ఘనాతిఘన విజయాలలో ఒకటి పైకి అదివ్యముగా కన్పించే పదార్థము యొక్క రూపాంతరీకరణము. ఈ సత్తా లోనికి తీసుకురావలసిన అతిమానస శరీరం నాలుగు ముఖ్య లక్షణాలు కలిగి ఉంటుంది. అవి భారరాహిత్యం (తేలిక) ఆమోదము, మృదుత్వం, ప్రకాశవంతం. భౌతికశరీరం ఎప్పుడైతే దివ్యత్వాన్ని పూర్తిగా సంతరించుకున్నదో అపుడు అది గాలిలో నడయాడుతున్న అనుభూతి కలిగి వుంటుంది. తామసము లేదా భారంగా ఉండడం లేదా అచేతనత్వమునకు లోనుగావడం లాంటివి ఇకపై ఉండవు. అంతేగాక ఏ పరిస్థితులకైనా తను సిద్ధం కాగలిగే శక్తికి పరిమితు లుండవు. ఆత్మవికాసమును అడ్డగించేలా పదార్థము మీద మోపబడు తామసమును, అసమర్థతను ఇంక ఏమాత్రము అంగీకరించే అవసరం కలగదని దానికి తెలుసు గనుక ఏ పరిస్థితులు ఎదురైనా ఏ షరతులు విధించబడినా అది ఆమోదించుటకు సిద్ధముగా ఉండును. అతిమానసమృదుత్వమును ఏ దివ్యశక్తి ఛిద్రము చేయజాలదు.

ఆ శక్తుల ద్వారా వచ్చు దాడులను విజయవంతంగా ఎదుర్కొనుటలో ఏమాత్రం వెనుదీయక ఆ దాడులను నిర్వీర్యంచేయుటగాని, ఆ దాడులు వచ్చినవి వచ్చినట్లే అణగారిపోవునట్లుగాని చేయును. ఆ విధంగా అవి ఏమాత్రం అపాయకరం గాకుండా వాటంతటవి సమసిపోవును. చివరికి అవి తేజస్సుగా పరిణతిచెంది ప్రతికణము ద్వారా అతిమానసశోభలను ప్రసరింపజేయును. తద్వారా బాగా అభివృద్ధి చెంది సూక్ష్మదృష్టి కలిగివున్నవారికేగాక అతిసామాన్యమానవులకు గూడ ఈ తేజోప్ర భలు దృగ్గోచరములగును. ఇదందరికీ స్పష్టంగా తెలిసే వాస్తవం. రూపాంతరీకర ణకిది స్థిరమైన నిరూపణ. ఎంతటి సంశయాత్మకునైనా ఒప్పించే విషయం ఇది.

భౌతిక పరివర్తన మనునది పరమోత్కృష్ట పునర్జన్మ. అది సాధారణ గతము నంతటిని నిశ్శేషముగా ఊడ్చివేయును. ఆధ్యాత్మిక పునర్జన్మ అంటే మన గత బంధములను, పరిస్థితులను పూర్తిగా నిర్మూలించి, జీవితంలో ప్రతి క్షణమును నూతన జన్మ ఆరంభంగా అనుభవము లోనికి తెచ్చును. మన గత క్రియాకలాప స్రవంతి నుంచి విముక్తి. మరో విధంగా చెప్పాలంటే ప్రకృతి సహజంగా మనకు సంక్రమించే గతానుగత కార్యకారణ బంధవిముక్తి. మన చేతన గతం నుంచి దిగ్విజయంగా తెగతెంపులు చేసుకున్నపుడు మన ద్వారా జరిగిన పొరపాట్లు, తప్పులు, అవకతవకలు, మనస్మృతులలో ఇంకా మిగిలిపోయి మన జీవధారలను జలగలా పీల్చుకుని కృశింపజేయు క్రియకు స్వస్తి పలికి మనకు ఆనందదాయక మైన స్వేచ్ఛను ప్రసాదించును. స్వేచ్ఛ కేవలం బుద్ధిపరమైనది కాదు, క్రియాశీ లంగా భౌతిక వాస్తవంగా కూడా పటిష్టంగా నిలిచి ఉంటుంది. మనం నిజంగానే స్వేచ్ఛగా జీవిస్తాం. మనల్ని ఏదీ బంధించజాలదు. మనల్ని ఏదీ ప్రభావితం చేయదు. నిజంగా స్వేచ్ఛ కలిగి ఉంటాం. పిశాచంలా పట్టి పీడించే బరువుబాధ్య తలు వుండవు. మనం గతాన్ని అధిగమించి యెదగాలన్నా, గతాన్ని నిర్మూలిం చాలన్నా, విఫలం చేయాలన్నా, అనుతాపం లేదా పశ్చాత్తాపంలాటివల్ల కాదు. పరివర్తన చెందని గతం ఒకటి వుండేది అనే విషయమే మర్చిపోవాలి. వివేకవంత మైన చేతనాస్థితికి చేరుకోవాలి. అదే మనలను కట్టిపడేసి ఉంచే బంధాలను సడలి స్తుంది. తిరిగి జన్మించడం అంటే, ముందు చైత్యపురుషచేతన లోనికి ప్రవేశించటం. అప్పుడు అక్కడ దైవంతో సమైక్యమవుతాం. చైత్యపురుషజ్ఞానం లేకుండా ఇది సంభవం కాదు. ఒక్కసారి దైవానికి దాసోహం అయిన జీవాత్మ చైతన్యం కలిగి

స్థిరపడినవాళ్ళమై ఉంటే మాత్రం ఇక అంతా బంధవిముక్తియే. ఇక అపుడు నిరంతర నవ్యజీవనారంభమే. గతం మనలను ఇక యెంతమాత్రం అంటిపెట్టుకుని ఉండదు. విశ్వమంతా నిరంతరము అదృశ్యమవుతూ, క్షణక్షణం నిత్యనూతనంగా సృష్టింపబడుతూ ఉన్నట్లు కలిగే ఎడతెరిపిలేని అనుభూతి — ఇదీ నేను మీకు చెప్పాలంటే — పునర్జన్మకి పరాకాష్ఠ.

మూలం: శ్రీమాత

అనువాదం కె. భాస్కరరావు

సమాచార పత్రం

సావిత్రి అధ్యయన శిబిరం: 2010 ఫిబ్రవరి 22-28 వరకు సొసైటీ బీచి ఆఫీసు ప్రాంగణంలో 'సావిత్రి' అధ్యయన శిబిరం, డా. అలోక్ పాండేగారిచే నిర్వహింపబడుతుంది. సాయంకాలం 5 గం. 15 ని.ల నుంచి 7 గం.ల వరకు — మధ్య 15 నిముషాలు విరామంతో జరుగుతుంది. ఇందుకు అందరూ ఆహ్వానితులే.

మహరాష్ట్ర, గోవా: కేంద్రాలు, బ్రాంచీల వార్షిక సమావేశాలు గోవా సొసైటీ బ్రాంచిలో, సెప్టెంబరు 2009, 5,6,7 తేదీలలో నిర్వహింపబడినవి. 13 కేంద్రాలు, బ్రాంచీల నుంచి 45 మంది ప్రతినిధులు హాజరయారు. సర్వశ్రీ ప్రదీప్ నారంగ్, కైవల్య స్మార్ట్, దీపక్ డిసౌజా గారలు కార్యక్రమ సమన్వయకర్తలుగా వ్యవహరించారు. వేర్వేరు కేంద్రాల, బ్రాంచీల కార్యక్రమాలను, శ్రీఅరవింద సొసైటీ స్వర్ణోత్సవాలు, శ్రీఅరవిందులు పాండిచేరి రాకను పురస్కరించుకొని జరుపుకునే శతజయంతి ఉత్సవాలు, అందులకై చేబట్టవలసిన కార్యక్రమాల గురించి చర్చించారు. పాల్గొన్న యువకులు, మానసిక పరిపూర్ణతలు — నిజాయితీ, విశ్వాసము, భక్తి, ధైర్యము, సహనము — అంశాలపై సంక్షిప్త ప్రసంగాలు చేశారు.

హిందీజోన్‌కు సంబంధించిన కేంద్రాలు, బ్రాంచీలు: వార్షిక సమావేశాలు అక్టోబరు 2009, 10-11 తేదీలలో పాటియాలా నగరంలో జరిగాయి. ప్రారంభోత్సవ కార్యక్రమానికి 450 మంది హాజరయారు. శ్రీ కిట్టు రెడ్డి, డా. జె. పి. సింగ్, శ్రీ మనోజ్‌శర్మ, శ్రీ పవాన్ గారలు పాల్గొని ప్రసంగించారు. 118 మంది ప్రతినిధులు 25 నగరాల నుంచి, పాటియాలా నుండి పదిమంది పాల్గొన్నారు.